

На пасіці Святого Миколая

Ганна Дудка

Там пахне медом навіть восени,
Коли рої давно уже поснули.
У затишку ялини і сосни
Живе, немов держава, кожен вулик.
Немає бюрократії у них,
Стратегій, планів, гніву бодай тіні.
Та, мабуть, серед див усіх земних,
Бджола – найдивовижніше створіння.
Над пасікою пряний подих гір,
Шугають в небесах метеорити
І в пасічника серед мирних бджіл
Душа нестримно проситься творити.
Й народжуються з-під невтомних рук
Для вуликів небачені оздоби:
Там пташка, там якийсь чарівний жук –
і все те бджолам дуже до вподоби.
Тут, певно, поселилася любов,
Така, як мед, солодка і цілюща.
І, певно, тут якийсь бджолиний бог

Допомагає пасіці найдужче.

Тут пахне медом навіть восени,

І Миколай влаштовує причастя.

У затишку ялини і сосни

Він молиться. За бджіл. За мир. За щастя.